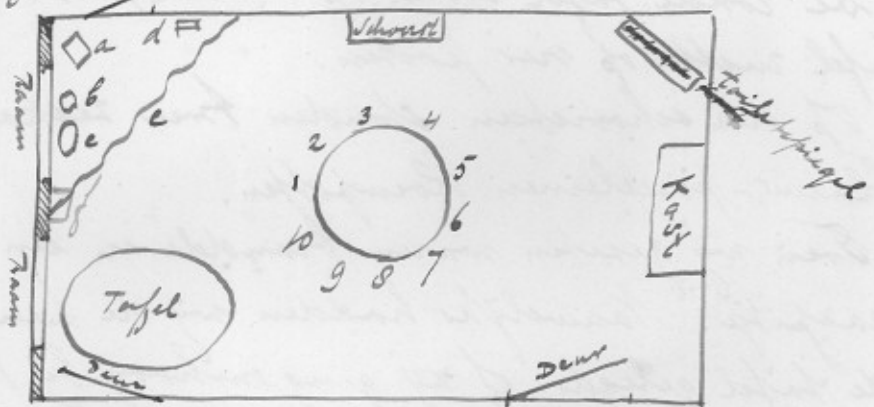

16.14.16

Leances te 's Gravenhage

tes huise van Mev. C. van Kasjfel - Gelpke
Toussaintkade 8a

Zitting van 15 Mei, 1903, des avonds om 8 ure.

- 1 de heer A.J. Munsterman (medium)
 - 2 mej. H. van Oort (medium)
 - 3 mev. C. van Kasjfel - Gelpke
 - 4 de heer Catenius
 - 5 mev. Morren
 - 6 de heer Stark
 - 7 de heer Takens
 - 8 mev. Sollewijn - Gelpke
 - 9 de heer de Fremery (schrijver dezes)
 - 10 mev. Groosse.
- a fontein
 b bak met parafine, waaronder stoof met vuur.
 c koelbak met water
 d ~~aan~~ accordcither

e - gordijn van zwarte stof.

f - speeldoor
Beide vensters zijn met zwart papier beplakt. In het kabinet lagen castagnetten, een looden fluitje, een houten paufluit, een spreekrommel van bordpapier

De ronde tafel stond op een driepoot. De ovale tafel rustte op vier poten.

Op den schoorsteen stonden twee zeskante blauw-porceleinen Roempotten.

Toen wij gezeten waren, brandde er een flauw gaspitje. Nauwelijks hadden wij de handen op de tafel gelegd, of zij ging omhoog bij 1. Op de vraag of het gas mocht blijven branden, werd door een krachtige tafel ^{beweging} ~~schuifing~~ "Neen" geantwoord. 3 draaide het gas uit. Een zaankier was nog schemerachtig te zien, maar verdween met het vallen van den nacht. Er heerste toen absolute duisternis. Ik kon zelfs de tip van mijn neus ~~tot~~ niet zien, laat staan mijn handen.

De tafelbewegingen herhaalden zich onregelmatig, en gaf ^{ten} verwarde antwoorden op de vragen of "de oude vriendin" of "Erits" er was.

Sloteling klonken drie rappings. Er werd gevraagd of dit een vreemde geest was. De tafel

drong onstuimig in de richting van J en wierp
 zich op zijde, zoodat het tafelblad verticaal
 stond. Daarna richtte zij zich weer op, om
 vervolgens op 6 af te spuisen en zich in twee
 tempo's eerst op zijde en dan ondersteboven te
 keeren. Hij zochten op den vast de uiteinden
 der tafelpooten. Met een ruk legde de tafel
 zich weer op zijde en richtte zich in een brede
 ruk netjes overeind. Men was van oordeel,
 dat zich een slechte invloed hierin had doen
 kennen, die aangemaand werd om heen te gaan.
 Langzamerhand werd de orde weer hersteld.
 Ik vroeg of er wel eens zappings kwamen. Een
 klop, als met een vingerknokkel, gaf antwoord,
 toen drie fijne, metaalachtige tikjes. Daarop
 wisselden kloppen en rukken met elkaar af. Er
 werden allerlei vragen door elkander gedaan.
 6 meende een licht te bespeuren in de buurt
 van 10. John King (de controle van 1) en Par-
 cifal (de controle van 2) werden verwacht en
 hun komst aangesegd. Eindelijk begon de tafel
 schuivenderwijs in 't rond te draaien (elk punt
 van den ombrek bleef naar dezelfde hemelstreek
 gericht; de gehele tafel beschreef een cirkel) naar

maakte de kring wijder werd, schoven de aansittenden hun stoelen achteruit. Eindelijk stond de tafel stil en kipte 5 maal hevig. Dit heette het teeken van John King, maar het scheen niet verbouwd te worden. 3 en 8 spraken telkens van een vreemden invloed, die zij meenden te ontwaren. Ik maakte de opmerking, dat mijn aanwezigheid wel storend werken kon.

"Likken wij wel goed?" vroeg 8

8's heftige tafelschommeling zei "neen."

3 zeide, dat zij den kring zou zondragen, en beginnende met haar buurman, vroeg zij:

"Likt meneer Catenius goed?"

8's stoot, zei krachtig: "neen"

"Hij zit net als altijd," merkte 3 op "moet hij gaan versikken?"

"Neen" bonsde de tafel.

"Moet hij den kring uit?"

Drie krachtige tafelbewegingen, antwoordden: "ja."

Dit wekte algemeene verbasing. 4 was een stamgast. 3 vroeg nog eens, thans beginnende bij 10 en zoo rondgaande tot 4, of elke persoon goed zat. Bij allen werd door drie tafelstooten "ja" geantwoord, behalve bij 4. 4 was niets

aan te doen. 4 moest niet alleen den kring,
 maar zelfs de kamer verlaten (had op de vorige
 seance een bloempot op zijn hoofd gekregen, en
 had zich daardoor toch niet overtuigd gevoeld)
 Nu meldde zich „Barthold“ aan, met wien
 door 3 een gesprek gevoerd werd, waarop tel-
 kens door tafelbew. geantwoord werd (de tafel-
 bewegingen bestonden in het over ien zijde om-
 kippen, tot ^{de ad} ongeveer een hoek van 30° met
 de verticaal maakte; zij hadden afwisselend
 in verschillende richtingen plaats) Op de vraag
 of John King nog zal komen, werd door drie bew.
 bevestigend geantwoord.

De tafel begon weer zond te schuiven, in
 woeste vaart. Toen er genoeg ruimte gemaakt
 scheen, stond zij stil. Frj hielden er allen de
 handen op (af en toe nam ik de mijnen er af
 om in mijn notitieboekje aantekeningen te maken.
 Ze zijn gelukkig leesbaar) Daar hadden drie
 krachtige verticale opheffingen van de tafel
 plaats. Er was geen twijfel aan, dat het tafel-
 blad zich ditmaal horizontaal omhoog bewoog.
 Het ging zoo onstuimig, dat een der driepooten
 afbrak, en de tafel naar 1 en 2 overhield. Frj

vroegen of er licht gemaakt mocht worden, en door drie bew. gaf de tafel toestemmend antwoord. Het gas werd aangestoken, de ronde tafel ten zijde gelegd tussehen de kast en de deur, en de ovale tafel in den kring geplaatst.

Naauwelijks was het licht weer uitgedraaid of er weerklonken vijf harde kloppingen. Dit was het sein, dat 1 zich moest terugtrekken in het kabinet. Naauwelijks was de rust hersteld, of de speeldoos begon haar liedjes af te draaien. De bel klingelde. Af en toe werd een fluisterstem gehoord. 1 werd op de panfluit geblazen. Een oogenblik later verklaarde 2, dat de panfluit haar tegen den mond werd gedrukt. Ik vroeg haar of dat zonder mistaak, dadelijk goed was gedaan. Zij antwoordde bevestigend: ondanks de duisternis had men dus haar mond weten te vinden. De fluit werd ~~daar~~ op tafel geworpen. Toen voelde 2 zich de vogen dichtdrukken door vingers van menschenhanden. Zij greep er niet naar, daar dit op vroegere sèances verboden was. Op eens riep 10 uit: "Wat is dat? Adoe! Je doet mij zeer! adoe, adoe! scheid uit!" Daar hoorde ik den cithar

1) niet later meer gehoord als de speeldoos draaide, en schijnt door dit olie-
arme instrument te zijn voortgebracht

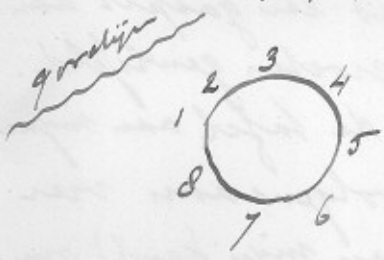
naast mij op den grond vallen. Ik vond het ^{7.}
instrument op den tast en zette het overeind
tegen een poort van mijn stoel. Ik voelde een
veerkrachtig voorwerp op mijn hoofd tikken,
greep er naar, en had de spreektrumpet in
mijn handen. Tien hoorden 2 uitroepen, dat zij
g geheel omwikkeld werd met het gordijn van het
Kabinet. 3 verklaarde, dat zij zich een hand
op de wang voelde leggen. 2 voelde ^{zich} toen een
hand op het hoofd leggen, en, het gebod ver-
getende, had zij er naar gegrepen. De hand
had zich te snel teruggetrokken om zich te kunnen
vergewissen of zij sterk behaard was (het was van
belang dit te weten in verband met een parafine-
afgietsel, dat op een vorige seance was verkregen.)
Ik voelde een kort en vluchtig drukki, als van
vingertoppen, op den linkerschouder, later op
den linkerarm. 10 voelde haar hoofd aanraken.
Er viel iets naast mij op den grond. Ik tastte
zond en vond dien doerselaar, die bij het bespelen
van den cithar gebruikt wordt. Af en toe werd
de speeldoos woest opgewonden; al dien tijd
klingelden de liedjes door. De castagnetten klap-
perden en werden op tafel gesmeten. De bel klin-
gelde telkens uit andere hoeken van de kamer,

8
maar steeds nabij het kabinet (de lijn 3-8
is niet overschreden, en de zitters aan gine zijde
beklaagden zich, dat zij geheel voorbijgegaan
werden). Ik vroeg (in 't Engelsch) mij de bel in
de uitgestrekte linkerhand te geven. Ik bleef
gewinnen tijd zoo zitten: de bel werd zachtjes
tegen mijn borst geworpen en door mij tuschen
de beenen opgevangen. Terwijl ik de bel in de
hand nam, voelde ik weer mijn linkerschouder
aanraken. Nu en dan werd, onder al dese be-
drijven, een vraag tot 1 gericht (of hij goed
zat, of hij iets zag, enz) en steeds onmiddellijk
van uit het kabinet beantwoord. Op eens riep
hij uit: „Ik word met stoel en al omhoog ge-
licht!“ Inderdaad hoorden wij de, van zolletje
voorsien stoelpooten, herhaaldelijk op den vloer
bonsen. Daarna ^{werd} ~~wordt~~ dit spelletje met 2 uitge-
haald, die bovendien in 't rond gebold ^{werd} ~~wordt~~.
Wij hoorden een voorwerp op de tafel zetten en taster
er naar: 't is een van de bloempotten. Intus-
schen was 2 in trance gekomen en van haar
stoel gegleden. De Speeldoos was uitgedraaid
en wij hoorden 2 zuchten. Na een poosje kwam
zij weer bij en werd op den tast op haar stoel
geholpen. Er werd met water geplast. 3 was

is verrukking. 2 voelde een natte hand op haar wang. 1 gaf uit zijn hoek den raad, dat men wat zingen zou. 2 en 3 zetten eenige liederen in, waar 6 en 7 nu en dan bij basteren. Het watergeplens ging door. Er werd ~~was~~ ten slotte een hevig gestommel in het kabinet gehoord, todat 3 angst kreeg voor haar vuurketel. Onder al deze bedrijven hadden wij nu en dan de handen op de tafel gelegd: ~~zij~~ ik heb geen beweging geconstateerd. Tusschen ~~de~~ kloppen tegen ~~de~~ den koelbak gaven het sein ~~te~~ van John King's vertrek. Er werd een gaspiti aangestoken. Enkele vragen en groeten gewisseld. Ik vroeg een opheffing van de tafel aan mijne zijde, waarop zij achtereenvolgens aan vier verschillende kanten (ook aan mijn kant) omhoog kipte. Tervolgens werd de koelbak nagezien: de parafinepan lag er in en de parafine was er ^{half} uitgevloopen, gestold tot een vormlooze klomp. Om half elf was de seance geëindigd.

Zitting van 22 Mei. Er zijn twee nieuwelingen tot den kring toegelaten door de gastvrouw: Mevr. Graafland en de heer Capelle. Om 8^u gaan wij om de tafel zitten in de volgorde, door Mevr. van

Fasfelt aangewezen. Op de vraag of de aansit-
ting zoo goed is, antwoordt de tafel met ien
schommeling krachtig: "neen." Daarop wordt
door mev. v. H. de aansitting in rondraag ge-
bracht, en beide nieuwelingen worden met
energie ter deure gewezen. Zij verlaten de kamer.
Mev. Grosse zal wegens zwakke gezondheid
niet meer aan de zittingen deelnemen. De ronde
tafel, ietwat kreupel, is weer in gebruik genomen.
De volgorde is, dank zij de aanwijzingen, door
de tafel zelf gegeven, thans als volgt geregeld:

- 1 medium Munsterman
- 2 " Mej. van Doort
- 3 mev. van Faselt Gelpke
- 4 de heer Stark
- 5 de heer Takens
- 6 de heer de Fremery
- 7 Mevr. Morren
- 8 " Sollewijn-Gelpke

Tan de zoner gepresen bonte zij ^{is} dus dit-
maal weinig te bespeuren. De Spiegel boven
den schoorsteen is met een dunne laag pijp-
aarde bedekt. Trij overtuigen ons, dat er geen
letters of vegen in de pijp-aarde zijn. Het kabi-
~~net is niet door ons doorzocht.~~ ^{et wordt een duffel en een vakt met bloemen in geplaatst} Op de tafel

11
in den hoek bij het raam staat een draaiorgel
(ariston) Het gas wordt laag gedraaid. Op de vraag
of het zoo mag blijven branden, wordt met
een tafelbew. energiek "neen" geantwoord. Het
licht wordt uitgedraaid en er heerscht een stille
donkere duisternis. 4 is ^{welken} in gesprek met Barthold
en vraagt of er letters op den Spiegel te verwacht
zijn; het antwoord, typologisch gegeven, luidt be-
vestigend. Op de vraag of John King nog komt,
geven vijf verticale opheffingen van de tafel ant-
woord; de aard deser beweging is af te leiden uit
het horizontaal blijven van het tafelblad. 4 roept
welkom toe en gaat uitwijden over het te ver-
achten schrift op den spiegel. Zij spreekt in 't
Hollandsch; de tafel tipt af en toe ten antwoord.
Daarvraag of Munsterman in den kring mag blijven
wordt door ien verticale opheffing van de tafel
met "neen" beantwoord.

"Moet hij dan in't kabinet?" vraagt 4.
Drie verticale opheffingen antwoorden bevestigend.
Dan volgen vijf krachtige verticale opheffingen,
die de arme tafel doen skudden. Egen dit zoo
indrukkelijk geuit verlangen van John King dunkt
wij ons niet langer versetter: — 1 gaat in het
kabinet zitten, waar volgens verklaring van 4.
de meid alles had klaargezet als op de seance

van 15 Mei j. Begins heerschende warmte
trekt 1 zijn jas uit. Eenigen tijd lang heerscht
er volkomen stilte. Dan begint men. v.H. te zingen
er wordt met water geplast in het kabinet.

Tezelfdertijd deint de tafel heen en weer op de
maat van de ^{de geroezing} muziek. 5 zegt, dat hij lichter
^(naar schatting) ziet, boven het gordijs van het kabinet. De anderen
zien ze niet. Plotseling zakelt de drukkbel. 1 heeft
er schik in. 5 en 4 zien weer lichtverschijnselen,
daar 5 ze ^{sterk} op dezelfde plaats ziet, leidt hij daaraan
af, dat er gaatjes in het gordijs zijn, waardoor
een licht van buiten (weerlicht?) af en toe zich
vertoont. Intusphen wordt de drukkbel af en toe
opgewonden en loopt zij af. Het geluid wordt
in verschillende deelen van de kamer gehoord,
doch de lijn 7-4 wordt niet overschreden. Mei.
van Vort (2) voelt zich de bel op het hoofd zetten
en een hand de hare drukken. Zij heeft niet kunnen
ontwaren of het een sterk behaarde hand was.
5 voelt zich ook ^{drukk} bel op het hoofd plaatsen,
waarna zij op tafel terecht komt en door 2
weer aan John King teruggegeven wordt. De bel
klinkt zakelt weer en de speeldoos wordt in gang
gezet. 8 wordt aangeraakt. 7 ontvangt drie ge-
voelige slagen met de spreekbuis op het hoofd.
Ik ontvang een slag met de spreekbuis op de

linkerschouder, steek de rechterhand in die richting uit, maar voel niets. De buis wordt mij dan op de schouder geworpen en valt op den grond. Een oogenblik later worden ^{met} de castagnettes geklappend en komen zij op het hoofd van mej. van vort terecht. De Tafelschel klingelt. Ik steek wederom (als op 15 Mei) de linkerhand uit en verzoek in 't Engelsch, dat de bel daarin geplaatst zal worden. De schel valt op de tafel voor mij. Terwijl ik haar op den tash zoek, word mij een tik op het achterhoofd gegeven, schampende langs het linker voor: het is een aanraking als van een warme hand met slappe vingers.

Er wordt eran van het draaiorgel gedraaid: het geeft een erbarmelijk geluid en is in oververschurende disharmonie met de speeldoos. Gelukkig duurt deze marteling maar 'n oogenblik. Dan komt het ons voor, dat de speeldoos zondgedragen wordt. ! roept uit het kabinet: „ Hij gaat voorbij mij langs.“

I. krijgt de bloempot op het hoofd. Dan zeg ik: „John King, I should like to ask you a question. Can you understand me?“

Er klinken drie zappings, als werd met een stuk hout krachtig tegen den wand geslagen. De speel-

doos fjingelt intusjken haer deuntjje af.

"Have you been at the seances of Eusebia Palladino with professor Torro?"

Drie rappings.

"Do you remember that you allowed him to take a foto of a total levitation of the table by flashlight?"

Drie rappings.

"I have noticed the same levitations here. Would you think it possible, that a foto is taken with the same result as prof. Torro?"

Twie rappings drukken twijfel uit.

"Would you allow me to ^{try} make the experiment?"

Drie rappings stemmen toe.

"Will next Friday do?"

Len rapping outkent.

"Then when is the foto to be taken?"

Er volgen veertien rappings.

"Do you mean, that you allow me to take the foto next Friday a week?"

Drie rappings.

Ik beknigte mijn ingenomenheid hiermede. Het gesprek heeft bovendien betekenis, omdat ! volstrekt geen Engelsch verstaat, en dus de antwoorden niet zoo juist van pas had kunnen geven. Het schen

15

alsof een heesche stem eenige woorden trachtte te zeggen, maar de zingende Speeldoos maakte het onmogelijk, ze te verstaan. Toen de doos afge-loopen was, vroegen wij nog een enkel woord, maar er werd geswigen.

Het waterplaspin begint weer. 1 krijgt water over zijn gelaat (hij had gezegd, het zoo warm te hebben, en een vraag, hem met een zakdoek met odeur te verfrischen, was met een zapping uitstekend beantwoord) ook de aansittenden worden begoten. Een klets water pletst over mijn opschrijf-boekje. (Er worden bloemen gestrooid over de tafel) Daarna weerklinken enkele tonen van de ~~saar~~ ^{saar}. Er worden eenige accoorden aangeslagen, waarna 3 het instrument in handen krijgt.

3 walt zich een hand op het hoofd leggen, daarna een arm om zich heen slaan, die tot aan de elleboog uitbloeit is. Dan roelt zij een nat beardig gelaat tegen het hare. Krogend het te mogen be-tasten, houdt zij beide handen naar het kabinet uitgestrekt. In plaats daarvan wordt de panfluit tegen haar mond gezet, zonder aarselen dadelijk goed, en voor haar mond heen en weer bewogen, terwijl zij er op blaast. Daarna wordt de panfluit van haar weggenomen, doch het gefluit weerklinkt opnieuw. De castagnetten komen weer in beweging, en treffen in hun val het hoofd van 3. Het orgel

wordt gedraaid en op tafel gezet, zoodat het erbarmelijk spektakel (de speeldooos was tijdens het waterplaspfen weer gaan loopen) opnieuw begint. Het is vreselijk om aan te hooren. Afen toe beweegt de tafel.

Mij. v. Oort (2) heeft zich gezet met het gelaat naar het kabinet, den rug naar de tafel gekend. Zij schijnt in France gekomen te zijn. In afgebroken zinnen zegt zij: „Ik zie iemand staan... het moet Johnking zijn... hij staat tussen de beide zamen in... ik zie zijn donkere oogen met zware wenkbrauwen... hij heeft een langen, zwarten baard, fijne mond met witte tanden en diepe groeven langs den neus... (op mijn vraag of zij zien kan hoe hij de rappings te weeg brengt, die wij nu en dan hooren) Hij klopt met de hand tegen de lambrisering. De handen zijn behaard, de voeten bloot. Er is een uitstrakend licht om hem heen... op het hoofd draagt hij een hooge witte tulband... hij is gehuld in een wijden witten mantel. Ter hoogte van den gordel zie ik een ster - Om de schouders is een blauwe drapen gelagen. Het is als of die niet bij zijn kleed behoort... Daar verschijnt iemand naast hem met een groot lichtend kruis! 't Is een Griekake priester (Hij hooren een geritsel als van papier) Floor, nu zingt

7
hij (vrij hooren er niets van) en wuift met 'het
kruis over ons heen. Zijn kleed licht blauwachtig
grijs; hij draagt geen baard (na een poos)
nu zie ik niets meer."

Er wordt vijf keer geklopt. 1 komt in den
kring zitten. 3 vraagt of John King weggaat.

Er komen vijf verticale ^{tafel}opheffingen als antwoord.

3 vraagt of John vertrokken is. Drie tafelschom-
melingen geven bevestigend antwoord.

3 zegt: "Ik heb gevraagd of er letters op den
spiegel konden komen. Staan ze er op?"

Een tafelbew. antwoordt ontkenmend.

3 klaagt haar teleurstelling jammerend uit en
vraagt, of ze dit eens niet zou kunnen krijgen
Twee tafelbew. antwoorden: twijfelachtig.

3 "Zou het misschien nog kunnen?"

Drie tafelbew. zeggen: Ja.

3 "Staan ze er misschien al op?"

Drie krachtige tafelbew. zeggen: Ja.

3 "Mogen wij licht opsteken?"

Het wordt met drie tafelbew. toegestaan.

Op den spiegel staat te lezen:

Barthold
tot wederziens
van mijn
lieve Nel

3 komt in extase, valt op haar knieën, rouwt

de handen en schreit haar dankbaarheid uit. Het schrift is niet met een vinger geschreven. De letters vertoonen een zesttal onderling even-wijdige scheepjes, tezamen ongeveer 1 cm breed. De woorden loopen van links boven naar rechts onder, het eerste woord op manshoogte. Het schrift is geschreven, zooals iemand het schrijven zou, die tusphen spiegel en kabinet dicht bij den wand staat, dus niet recht voor, maar te zijde van de te beschrijven oppervlakte. Daar het tijdens de vragen van 3 stikdonker was, is geen reden om aan te nemen, dat de woorden merkelyk geschreven zijn in het korte tijdsbestek tusphen de aanvankelyke ontkenning en de latere erkenning van het feit door de tafelbew.

Zij gaan weer om de tafel zitten. 2 gaat achterover leunen in haar stoel, het hoofd buigt over naar rechts, de oogen sluiten zich, de handen trekken zenuwachtig samen. Dan wendt zij het hoofd eenige malen heen en weer, tot het in normalen stand rustig blijft liggen. Zij zegt: „Ik heb opdracht ontvangen van John King mbtrent de te nemen proef met fotografie. De tafel moet ~~te~~ geschoven worden tot op een halve meter van het kabinet. De fotografietoestel moet geplaatst worden tegenover den spiegel met de lens naar het kabinet gericht, zoodat de tafel

het midden van het beeld komt. De bestel
vet bediend worden door den heer de Fremery.
Het magnesiumlicht, te plaatsen achter den heer
F. en, moet door den heer Stark afgebroken
worden. Het medium Munsterman op dezelfde
plaats aan tafel, het andere medium links
en hem. ten plaats openlaten: daar zal
den King plaatsnemen. De anderen moeten
ook tegenwoordig zijn om de proef te zien gelukkig,
ook andere proeven zullen later in het belang
der wetenschap genomen kunnen worden, maar
zij moet altijd eerst vragen of de uitvoering
daarvan mogelijk is. De omstandigheden zijn
niet altijd dezelfde. ten andermaal zal ik
u meer zandgeven. — Het schijft op den Spiegel
is persoonlijk door van Hasfelt aangebracht. Het
is niet geschreven, maar door een eigenaardige
chemische werking er op geprojecteerd.

Stij v. Oort begint weer met het hoofd te draaien.
Nu en dan opent zij de oogen, waarvan bijna
niet anders dan het wit te zien is: de oogballen
zijn naar binnen en omhoog gekeerd. Zij gaat
zich energiek demagnetiseren, en komt rustig
bij. Zij weet niet, wat er met haar is voorgevallen.
! Stelt voor, op te breken, wat de tafel mede
bew. toezicht. Het is bij Tienen, als wij hemspan.